

glazba.hr

Mrave brojim u "Sobi s pogledom" - Glazba.hr

Claudia Bošković

Uvijek se nešto zanimljivo kuha u riječkom bendu Mrave brojim. Nedavno su predstavili novi singl "Soba s pogledom", a o inspiraciji za pjesmu, kreativnim procesima, stanju kulture i svijeta razgovarali smo sa Zoranom Klasićem i Neimom Mušić

Mrave brojim uživo / Foto: Filip Kovačević

Mrave brojim jedan je od onih bendova koji doista stvaraju cjelokupni audiovizualni doživljaj. Ili, kako sami kažu, vode na jedinstven izlet do granice nadrealnog, narančastog prostora, gdje su puno više od dobrih domaćina. Ako ih treba opisati kroz asocijacije, svakako bismo spomenuli njihovu prostoriju za sastajanje u Industrijskoj ulici. Tamo su nas, uz čvrstu jezgru benda – Gospođu Pitomi i Tetku Maslačak – dočekali ispisani bojler Gorenje i neizostavni, ali neobično šutljivi treći član, **Žorž**.

Ovaj ekscentrični art kolektiv još je jednom pjesmom pokazao da s njima svojstvenim senzibilitetom pomjeraju žanrovske granice, koje se u ovom slučaju miješaju na granicama tradicionalne pop strukture i elemenata elektronike s ograničenim tradicionalnim instrumentima. Nova pjesma "Soba s pogledom", naime, suradnja je s **Merimom Ključo**, bosanskohercegovačkom harmonikašicom svjetskog glasa.

Samu pjesmu okinuli su stihovi ikone novog vala u Rijeci, **Zdravka Lulića**, preciznije njegov stih „pričao sam sam sa sobom koja je imala pogled na more“. Iako mentalno ograničen, harmonikaša Zdravka Lulića publika je obožavala, jer je donosio harmoniku na punk koncerte. **Zoran Klasić Klas**, koji je onda svirao u **Grču**, prisjeća se susreta s Lulićem, koji bi slobodnim danima dolazio na probe benda.

„Svako malo donio bi neku novu pjesmu koju je napisao i tu se našao taj stih koji je, naravno, bio vrlo moćan. Ja sam ga prenamijenio, rekao: hajmo to napraviti. Neira se odmah zagrijala i tako smo složili tekst“, istaknuo je Zoran Klasić.

Novi singl prati i animirani videospot koji potpisuje češko-riječki redatelj **Aleš Suk**.

Zoran Klasić Klas / Foto: Filip Kovačević

„S Alešom smo se povezali preko jednog zajedničkog poznanika, Daniela Devlina, Britanca talijanskih korijena koji živi u Londonu. On organizira ‘Susak Expo – bijenale kojeg nitko ne jebe’ i tamo smo bili pozvani da sviramo na jednoj jako simpatičnoj terasi kod veoma simpatičnog domaćina, kipara Georga iz Austrije“, objasnila je **Neira Mušić**.

Na tom događanju Aleš je bio poslom, kao fotograf, a tijekom upoznavanja bilo je jasno da je s duom na istoj valnoj duljini. „Klas i ja oduvijek smo bili fascinirani animacijom i željeli smo raditi na vlastitim projektima. Aleš, koji je magistrirao režiju animacije i multimedije, bio je idealan izbor,“ zaključila je Neira.

Kao što ističu iz benda, pjesma je dugo čučala u njima, tako da je objavljena bez mnogo taktiziranja. Dosta je materijala na lageru za sljedeći album, ali tek ga se treba snimiti i upravo od nove godine planiraju krenuti s tim poslom.

Pitanje koje se postavlja jest koliko će biti izazovno nastaviti s dosadašnjim radom, s obzirom na to da je još ranije tijekom godine donesena odluka o preseljenju dijela kapaciteta garaže Autotroleja u ulicu Milutina Barača odnosno Industrijsku ulicu, što će bendove koji sviraju na toj adresi uskratiti za još jedan gradski prostor namijenjen glazbi.

Kako se prisjeća Klas, iako se sastav Mrave brojim dosta mijenjao kroz godine, upravo je prostor bio ključan u počecima ozbiljnijeg rada benda. Gubitak prostora mogao bi značiti prestanak rada barem deset bendova koji također stvaraju u istom kompleksu pokraj Metisa.

„Mi smo u potrazi za nečim i nadamo se da ćemo to riješiti jer dok to ne riješimo nema nastavka rada. Nestaje cijeli jedan kompleks koji je itekako bitan za razvijanje kulture. Nadamo se da ćemo nešto naći, no ne u kontekstu Grada jer smo iscrpili sve opcije. Oni jednostavno nisu zainteresirani rješavati te probleme“, istaknula je Neira.

Neira Mušić / Foto: Filip Kovačević

„Mi ne da smo radnici, mi smo volonteri; radnik barem dobije lovu, a volonter ne dobije ništa, ali radi jer mu je drago. Mi čak možda nismo ni volonteri, mi smo donatori jer častimo ljude. Radiš zato što moraš raditi, to osjećaš u sebi i nema tu financijske računice jer to je – apsolutna katastrofa. Bendovi, organizatori koncerata, svi smo mi radnici u kulturi. Netko je profesionalac, netko je amater, ali u biti svi mi ružemo nešto, trudimo se da se to održi“, zaključio je Klas.

Velik dio svoga rada Mrave brojim stoga upravo jesu posvetili temama koje ih na neki način dotiču, a tako i posljednja tri singla na svojevrsan način reflektiraju neku sliku stvarnosti koju oni proživljavaju kao umjetnici, ali i obični ljudi. „Petak“, primjerice, stoji kao alegorija trenutnog stanja države, prikazujući u videospotu protagoniste koji bauljaju praznim kamenitim i pješćanim vizurama naše zemlje, postavljajući pitanja o odnosu prema istima. „Samoubojica“ govori o mentalnim problemima, ispreplićući ih u priči koja povezuje osobnu dimenziju s pojavama koje obilježavaju suvremeno društvo.

„Yana brani Ukrajinu“ svakako je jedna od tih hvalevrijednih priča o kojima govorimo. Naslov pjesme i stih ocrtavaju univerzalnu priču o tome kako je preko noći obična nedužna osoba ostala bez svoje budućnosti. Naime, riječ je o antiratnoj pjesmi objavljenoj u roku od dva tjedna od početka rata u Ukrajini, a naslov i stih svjedoče tome da će jednog dana rat završiti, ali će mali čovjek biti primoran

snositi posljedice razaranja i trauma u opustošenoj zemlji. Mrave brojim tim temama, dakako, pristupaju s jedne humane strane.

Mrave brojim u razgovoru s našom novinarkom / Foto: Filip Kovačević

„Ako čitaš medij A ili B, jednostavno vidiš da kapital upravlja svijetom i uviđaš nepravde koje se događaju, tako da se mi ne bavimo direktno politikom, jer to zahtijeva mnogo znanja, nego posljedicama politike: time što osjećaju ljudi, tako i umjetnici i glazbenici. U konačnici, bavimo se malim čovjekom, jer o velikom čovjeku ne znamo“, objasnio je Klas.

„Mislim da sve naše nove pjesme baš svjedoče o vremenu u kojemu su objavljene, u kojemu su uvijek snimljene. Fokusirani smo na nešto što je trenutno i što nas ovaj čas muči i jednostavno želimo samo obojati tu konkretnu stvar bez predomišljanja i bez straha o sankcijama“, dodala je Neira.

Samim time moglo bi se reći da je satira nekakav oblik angažiranosti koji Mrave brojim sjajno provlači kroz svoju liriku, plešući pokatkad na granicama apstrakcije, no uvijek pridržavajući se sličnog cilja, inteligentne umjetničke kritike.

U tom smislu nameće se vječna poetika narančastog, koja izvlači na površinu niz kontradikcija, ali opet stvara jedan oblik smisla u svijetu Mrave brojim. Kao što govori Neira, narančasta je jedna jako smiješna boja, jer ona zapravo ni ne postoji u spektru boja; to je neobični fenomen koji ima veze sa smeđom bojom. Ona istovremeno postoji i ne postoji, ali je prekrasna i baš to je ono što Mrave brojim nastoji dočarati kroz svoju glazbu.

Zato i nastup promatraju kroz širu, gotovo teatralnu prizmu, slaže se Klas. Bitna je priča, bitna je emocija, koju će se potruditi prenijeti na koji god način. Zaključak je jednostavan: ako ti za to prenijeti treba bojler – onda donesi bojler.

Mrave brojim u punom sastavu / Foto: Filip Kovačević